

Motion till riksdagen 2020/21:974

av **Ann-Charlotte Hammar Johnsson och Maria Stockhaus**
(båda M)

Nationella riktlinjer för personer i behov av hjälp och stöd

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta fram nationella riktlinjer för metod som säkerställer att personer i behov av hjälp och stöd inte faller mellan stolarna på grund av att de inte har en person som för deras talan, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Alla kan vi drabbas av såväl sjukdomar som olyckor, och en del människor föds med funktionsvariationer, vilket gör att de behöver stöd och hjälp. För att varje person med funktionsvariation ska kunna forma sitt eget liv behöver generella insatser kompletteras med stöd och service efter individuella behov. Insatser som till exempel personlig assistans, personligt ombud, bilstöd, hjälpmedel eller teckenspråkstolk ska göra det möjligt för personer med funktionsnedsättning att leva ett självständigt och aktivt liv. De statliga anslagen till sådan verksamhet är en viktig del av politiken till stöd för personer med funktionsvariationer.

När man blir sjuk av exempelvis en stroke eller om man råkar ut för en olycka bör det finnas en utvecklingstrappa eller liknande till grund för rehabiliteringskedjan för den som drabbats. Den individ som drabbats av sjukdom eller en olycka ska få hjälp, stöd och möjlighet att komma tillbaka till arbetsmarknaden. Personen ska inte fastna i långa passiva sjukskrivningar. Stödet från samhället ska alla människor känna, samtidigt som drivkraften för att återgå till arbetsmarknaden när och om man har möjlighet ska stärkas.

Det är viktigt att det finns en nationell modell att använda vid avstämningmöten inom sjukvården, hemtjänsten m.m. kring personens livssituation och vad denne behöver för att ta sig till nästa nivå. I dag hänger det på att det finns aktiva vänner eller familjemedlemmar som kan hjälpa till och ta reda på vad som är möjligt. I andra fall

kan det finnas en läkare, en vårdkontakt eller person från en myndighet eller verksamhet som är engagerad och driver frågor för sina patienter. Det ser dock väldigt olika ut för människor, och därmed får då inte alla veta vad som är möjligt för dem.

Om det då inte finns en person som känner till och kan ta reda på hur den som drabbas ska kunna få tillgång till verktyg för att öka sin livskvalitet, kommer personen i fråga att vara utan hjälp och stöd och dennes liv begränsas till skillnad från den som driver dennes ärenden. Läsplattor, språk i mobiltelefonen, hjälp till rörlighet med en permobil som också gör att man själv kan påverka sin dags innehåll och kan ta sig runt är viktiga delar för människor för att kunna vara självständiga individer så långt det går. Dessa exempel tillsammans med andra bör vara underlag för de besök som med jämna mellanrum görs kring personens hälsa i en hälsokontakt med myndigheter. Därför behövs det nationella progressiva riktlinjer för att verksamheterna ska säkerställa att personer inte faller mellan stolarna. En utvecklingstrappa till oberoende och självständighet är ett mål som ska uppfyllas så långt det går. Exakt hur detta ska utformas kan ske med innovativa lösningar och med fokus på den enskilde. Det viktiga är att alla människor ska få information om hjälp och stöd. Det får inte bero på om du har personer som för din talan.

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (M)

Maria Stockhaus (M)